

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010011
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6321010011.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného M. C., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2021 o odvolaní obžalovaného M. C. a Okresného prokurátora Brezno proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/2/2021 zo dňa 8.2.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. C. a okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/2/2021 zo dňa 8.2.2020 bol obžalovaný M. C. spoločne s obžalovaným C. V. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, na neznámom mieste si C. V. zadovážil sušinu rastliny konope o hmotnosti 22,763 g s obsahom THC najmenej 10 mg, čo zodpovedá najmenej 115 bežným jednotlivým dávkam drogy spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, v celkovej hodnote najmenej 113,82 €, túto uložil do batožinového priestoru prenajatého osobného motorového vozidla tov. zn. VW Passat, ev. č. ZV - XXX DM, majiteľky V. V. a následne dňa 18.8.2020 po 22.00 hod. v Podbrezovej na uvedenom motorovom vozidle spolu so svojou družkou U. S. prišiel pre M. C., spoločne sa presunuli do Brezna, pričom po ceste dal M. C. 750 €, za ktoré menovaný vedľa čerpacej stanice Oktan zakúpil metamfetamín o hmotnosti 10,58 g, čo zodpovedá najmenej 196 bežným jednotlivým dávkam drogy spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa v hodnote najmenej 529 €, ktorý položil na zadné sedadlo uvedeného motorového vozidla, pričom toho istého dňa o 23.35 hod. boli uvedené omamné a psychotropné látky zaistené pri prehliadke predmetného vozidla policajtní OR PZ, OKP Brezno v Podbrezovej, pri odbočke na Hornú Lehotu, pritom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) do II. skupiny psychotropných látok podľa zák. NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov.

Za to bol obžalovaný M. C. odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu **s minimálnym stupňom stráženia.**

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu spoločne aj s obžalovaným C. V. uložil aj trest prepadnutia veci: textilnej taštičky, digitálnej váhy a balenia rýchlo zatvárateľných vreciek o rozmere 4x6 cm.

Vo vzťahu k osobe obžalovaného C. V. uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.2.2021.

Proti citovanému rozsudku, podali odvolania obžalovaný M. C. a okresný prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o treste.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že toto smeruje do výroku o treste v neprospech obžalovaného M. C., pretože rozhodnutie okresného súdu v otázke uloženého trestu považuje za nezákonné. Poukázal, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Pri určovaní druhu a výmery trestu je potrebné prihliadať okrem skutkových okolností prípadu aj na osobu páchatela. Je dôležité skúmať možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska jeho budúceho správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom. Ďalej citoval ustanovenia § 34 ods. 1 a § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. a vyslovil názor, že podľa ustálenej súdnej praxe možno za okolnosti prípadu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. považovať skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov obdobných trestných činov. Práve táto skutočnosť následne odôvodňuje postup podľa § 39 Tr. zák. To znamená, že sa musí jednať o okolnosti vybočujúce z obvyklého rámca, charakteristické pre danú trestnú činnosť. Zo znenia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatela, už zo samotného názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa toto ustanovenie nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Takáto výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Podľa prokurátora v posudzovanom prípade však neexistuje žiadna taká okolnosť, ktorú by bolo možné posudzovať ako pomery takého charakteru, z ktorých by bolo zjavné, že uložený trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby, čo i len na jej dolnej hranici, by obžalovaný pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Okolnosti, ktoré súd pomenoval sú bežné, ničím nevybočujúce z obvyklých okolností, ktoré zvyčajne môžu nastať v dôsledku výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Okrem namietaného mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby považuje za nesprávny aj postup súdu v otázke posúdenia poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Záverom navrhol, aby krajský súd v Banskej Bystrici v trestnej veci obžalovaného M. C. rozsudok Okresného súdu Brezno 4T/2/2021 zo dňa 08.02.2021 z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že sa prezentovaným záverom prokurátora nestotožňuje a naopak postup súdu prvého stupňa, ktorý okolnosti na mimoriadne zníženie trestu u neho vzhľadom považuje za plne dôvodný a súčasne rozsudkom dôsledne odôvodnený. Pritom poukázal, že jeho účasť na skutku bola len excesom, ku ktorému došlo pod vplyvom okolností, ktoré opísal pri svojich výsluchoch z dokumentov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise sa napokon mimo pochybností dodáva, že to bola práve osoba spoluobvineného, ktorá bola predmetom dlhodobejšieho záujmu orgánov činných v trestnom konaní. Metanfetamín neobstarával pre seba ale pre spoluobžalovaného, ktorý mu na jeho obstaranie poskytol finančnú hotovosť, čomu zodpovedá aj skutková veta obžaloby. Taktiež poukázal, že sa na skutku zúčastnil v mimoriadne ťažkom životnom období, a to v čase (i) nasledujúcom krátko po smrti jeho starého otca a (ii) mimoriadne závažného ochorenia jeho otca (ktorému podľahol v čase pobytu jeho vo väzbe), a s ktorým súviselo aj jeho predchádzajúce odsúdenie a na jeho osobe sú v nezanedbateľnej miere závislé jemu blízke osoby, najmä matka a stará mama s ním bývajúc v jednej nehnuteľnosti. Aj záver prezentovaný odvolaním prokurátora o nesprávnosti posúdenia existencie poľahčujúcej okolností podľa ust. § 36 písm. n) Trestného zákona okresným súdom u jeho osoby považuje za nedôvodný. V tejto súvislosti poukázal, že za existencie rovnakej poľahčujúcej okolnosti bol rozsudkom uložený trest aj spoluobžalovanému, vo vzťahu ku ktorému obžaloba odvolanie nepodala, keďže sa tohto práva sa na hlavnom pojednávaní vzdala, a to za situácie keď obsah výpovedí spoluobžalovaného na rozdiel od jeho výpovedí nezodpovedal skutkovej vete obžaloby a počas konania sa výrazne menili. Záverom navrhol,

aby krajský súd postupom podľa ust. § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora proti rozsudku zamietol.

Obžalovaný M. C. odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že trest uložený mu rozsudkom považuje za neprimeraný, a to aj napriek tomu, že súd mu rozsudkom aplikujúc ust. § 39 ods. 1 písm. a) ods. 3 písm. e) a § 38 ods. 8 Trestného zákona uložil trest vo výmere pod spodnou hranicou trestnej sadzby a má za to, že pri zohľadnení všetkých skutočností týkajúcich sa stíhaného skutku ako i jeho osoby a pomerov jeho blízkych mu mal byť uložený, nepochybne miernejší trest iného druhu, a to trest domáceho väzenia, na ktorého uloženie boli splnené všetky zákonné predpoklady. V súvislosti s úvahami o nesprávnosti rozsudku vo vzťahu k výroku o treste a naopak potrebe uloženia mu trest domáceho väzenia považoval za potrebné poukázať tiež na dôvodovú správu k zákonu č. 214/2019 Z. z., ktorým došlo k zmene Trestného zákona tak, že trest domáceho väzenia je popri prečinoch možné uložiť aj za uzavretú skupinu zločinov, pri ktorých horná hranica trestnej sadzby neprevyšuje 10 rokov, akým je aj trestný čin, ktorý bol predmetom obžaloby. V ďalšom cituje uvedenú dôvodovú správu. V tejto súvislosti poukázal, že aj odborná literatúra uvádza, že „v prípade drogových trestných činov je trest domáceho väzenia mimoriadne vhodným alternatívnym trestom, ktorý jednak šetrí náklady štátu na väzenie, ale tiež umožňuje nádejnejšiu resocializáciu odsúdeného bez sociálneho vylúčenia (odsúdený v niektorých prípadoch môže chodiť do práce a ostáva v svojom rodinnom prostredí) a to najmä v kombinácii s nariadenou liečbou či zákazom užívania drog, ktoré je kontrolované“. Berúc na zreteľ úmysel zákonodarcu podávajúci sa z vyššie uvedeného, sa so záverom súdu nemôže stotožniť a tento považuje za nesprávny. Považuje za potrebné uviesť, že záver o neprimeranosti trestu vo vzťahu k jeho osobe je možné vyvodiť aj s ohľadom na trest, ktorý bol uložený spoluobžalovanému. Od počiatku svojho trestného stíhania sa ku skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba priznával, jeho spáchanie úprimne oľutoval a okolnosti za akých k nemu došlo pravdivo opisoval príslušným orgánom, a to spôsobom zodpovedajúcim skutkovej vete obžaloby (na rozdiel od spoluobžalovaného, ktorého výpovede sa v priebehu konania rôznili), z ktorej vyplýva, že predmetné návykové látky neobstarával pre seba, a na ich obstaranie mu boli poskytnuté finančné prostriedky zo strany spoluobžalovaného (aj podľa skutkovej vety obžaloby). Na základe vyššie uvedených skutočností má za to, že výrok rozsudku o treste nemôže obstať, a preto navrhuje, aby odvolací súd postupom podľa ust. §321 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s ust. § 321 ods. 2 prvej vety Trestného zákona vydal rozsudok, ktorým zruší tento výrok rozsudku o treste a v prípade, že nebude dôvod na postup podľa ust. § 322 ods. 1 Trestného zákona, aby vo veci sám rozhodol podľa ust. § 322 ods. 3 Trestného zákona tak, že mu za trestný čin z ktorého bol obžalovaný, uloží trest domáceho väzenia, a to na spodnej hranici trestnej sadzby.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní okresného prokurátora. Uviedol, že sa nestotožňuje s uložením trestu odňatia slobody, keďže v danom prípade neboli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Navrhol odvolanie okresného prokurátora modifikovať, a to tak, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Brezno vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje uložený trest odňatia slobody za neprimerane prísny, a to berúc na zreteľ aj individualizáciu trestu. V danom prípade prichádza do úvahy aj uloženie iného trestu ako trestu odňatia slobody, a to trestu domáceho väzenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a rozhodujúc sám obžalovanému uložil trest domáceho väzenia, a to na spodnej hranici trestnej sadzby. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť, a to z dôvodov uvedených v písomnom vyjadrení k odvolaniu.

Obžalovaný M. C. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že ľutuje toho, čo sa stalo a väzba bola pre neho dostatočným ponaučením. Poukázal, že počas výkonu väzby mu zomrel aj otec a nemohol byť vtedy pri svojich blízkych, týmto celým trpí celá jeho rodina a chcel by byť matke nápomocný a žiť riadny život a ďalej riadne pracovať u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods.

1 písm. a), b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 8.2.2021 obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval len výrok o treste a zistil, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania a to spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Záver o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára aj na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie uloženého trestu je v napadnutom rozsudku dostatočné a vecne správne, preto odvolací súd v tomto smere odkazuje na dôvody rozsudku okresného súdu. Aj odvolací súd po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona v trestnej sadzbe od 3 rokov do 10 rokov, by bolo neprimerane prísne. Taktiež odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., za použitia obmedzujúceho ustanovenia § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák., podľa ktorého súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou prokurátora, že neboli splnené podmienky na mimoriadneho zníženia trestu u obžalovaného. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosti, ktorými okresný súd odôvodnil, prečo u obžalovaného využil možnosť zníženia výmery trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, zakladajú opodstatnenosť takéhoto postupu. Odvolací súd pri ukladaní trestu pripomína, že je povinnosťou súdu prihliadať aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona podľa ktorého, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, tak ako na to správne poukázal okresný súd. Pri aplikácii citovaného zmierňovacieho ustanovenia odvolací súd prihliadal aj na okolnosť, že iniciátorom prejednávaneho trestného činu bol spoluobžalovaný C. V.. Za takéhoto stavu, preto okresný súd správne u obžalovaného znížil výmeru trestu odňatia slobody na dva roky.

Odvolací súd ďalej konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému M. C. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože obžalovaný už aj v prípravnom konaní popísal okolnosti spáchania žalovaného skutku a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, čím napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Odvolací súd sa v tomto smere nestotožnil s námietkami prokurátora, pretože poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., je zohľadnená aj po postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a je v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou, majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné potom nepochybne považovať za napomáhanie

súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, pričom predmetná poľahčujúca okolnosť sa nevzťahuje len na prípravné konanie, ale aj na kontradiktórne súdne konanie. Odvolací súd poznamenáva, že okresný súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. aj u spoluobžalovaného C. V., čo však prokurátor nenamieta.

Odvolací súd sa v ďalšom stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, keď takto vymeraný trest vyslovil ako nepodmienečný, pretože obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. OT/25/2019 zo dňa 17.7.2020, právoplatný dňa 17.7.2020, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, a v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr. poriadku súd nemôže páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia opätovne podmienenčne odsúdiť, teda odložiť výkon trestu odňatia slobody. V danom prípade neprichádzalo do úvahy uloženie ani alternatívneho trestu v podobe trestu domáceho väzenia ako sa domáhal obžalovaný. Takýto trest odvolací súd nepovažuje na postačujúci jednak vzhľadom na skutočnosť, že drogová kriminalita predstavuje mimoriadne závažný druh trestnej činnosti a jednak vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil po krátkom čase potom, čo mu začala plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia, teda obžalovaný nevedol riadny život, keďže opätovne narušil záujmy spoločnosti chránené trestným zákonom, preto nemožno od neho očakávať, že miernejší trest vo forme domáceho väzenia by u neho splnil účel trestu.

Na základe z horeuvedeného má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolania obžalovaného prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.